

gassen og anlægget af distributions- og stikledningerne ud til forbrugerne.

Denne kommunale indsats var af uvurderlig betydning og en væsentlig årsag til, at de opstillede salgsmål blev nået, og at den gas, staten havde indkøbt, rent faktisk også blev solgt, og det gælder de i alt ca. 2,6 mia. m³ naturgas, der efter aftalen af 4. juni 1987 årligt skulle sælges af Dangas og købes af de regionale selskaber.

Hovedindholdet i aftalen var, at de aftalte mængder naturgas skulle købes til en bestemt pris og sælges til en højere pris, således at forskellen mellem købs- og salgspris gav de regionale selskaber – hvis de ellers drev deres virksomhed rimelig forsvarligt og levede op til salgsmålene – mulighed for over en årrække frem til år 2015, som var udløbstidspunktet for aftalen, at afvikle den gæld, de havde opbygget i forbindelse med etableringen af nettet og indsatsen i salget af naturgas.

Og den højere pris, som naturgassen var forudset at skulle sælges til, svarede til den konkurrencedygtige oliepris inklusive afgiften på olien, og så var det i øvrigt aftalt, at en eventuel afgift på de mængder, der var aftalt i 4. juni-aftalen, skulle bæres af Dangas.

Det er kort fortalt forhistorien, og det lovforslag, regeringen nu har fremsat, indebærer, at der lægges en afgift på naturgas.

Baggrunden herfor er, at de regionale naturgasselskaber i dag sælger mere gas end fastlagt i 4. juni-aftalen, og hvis der så ikke bliver lagt en afgift på, vil de opnå en fortjeneste, eller rettere sagt: Da de som kommunale forsyningselskaber skal hvile i sig selv, vil der ske en hurtigere afvikling af gælden end oprindelig planlagt.

Med til billedet af, hvorfor lovforslaget er fremsat, hører også, at man i Den Europæiske Union arbejder på at etablere et mere liberalt gasmarked, og at det derfor vil være ønskeligt, at Danmark så vidt muligt allerede nu forbereder sig på den situation, der så vil opstå.

Og der har længe været ført forhandlinger mellem regeringen og de regionale gasselskaber om en ny aftale, men det er ikke lykkedes at nå til enighed, og derfor er det nødvendigt at lovgive om spørgsmålet.

Hvis energiafgiften på naturgas skal svare til energiafgiften på andre fossile brændsler, skal afgiften være på 164 øre. Men regeringen foreslår, at der frem til år 2008 alene opkræves 75 pct. af dette beløb. Der er således stadig en margin til de regionale selskaber.

Da det er aftalt mellem Dangas og de regionale selskaber, at salget efter 4. juni-aftalen er afgiftsfrit, og at afgiften altså skal overvælttes på Dangas, er det problem i lovforslaget løst ved, at man giver de regionale selskaber et bundfradrag, der svarer til den fritagelse for afgift, som de ellers ville blive pålagt, når lovforslaget gennemføres.

Aftalen vil derfor ikke berøre de priser, som forbrugerne skal betale, hverken med hensyn til de gasmængder, der sælges under 4. juni-aftalen, eller med hensyn til de gasmængder, der sælges derudover. Så for gasselskaberne er det et godt incitament til at fortsætte udbygningen.

Når lovforslaget skal revideres i år 2000, hænger det sammen med, at vi forventer, at EU har gennemført sit gasdirektiv på det tidspunkt, og vi forventer faktisk også, at både de regionale selskaber og Dangas kommer til at spille en aktiv rolle med hensyn til at varetage de danske interesser ved udformningen af gasdirektivet. Og vi forventer, at der snarest efter vedtagelsen af lovforslaget indgås en ny aftale mellem Dangas og de regionale selskaber om vilkårene for salg af supplerende mængder.

Og vi håber fra Socialdemokratiets side på bred politisk tilslutning til dette lovforslag, således at vi i dag kan begynde at høste frugterne af den politik, der med beslutningen om indførelse af naturgas i Danmark blev grundlagt for 18 år siden.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil spørge hr. Klaus Hækkerup, som talte meget pænt om den bundfradragmodel, som regeringen her har lagt frem, om hr. Klaus Hækkerup ifølge det, han sagde, egentlig føler, at det her forslag fastholder de forudsætninger, hvorunder de regionale naturgasselskaber har forhandlet sig frem igennem tiden, ikke mindst de forhandlinger, der fandt sted i 1990, og som gav en udvidelse af gasmængden op til 3,2 mia. m³, idet disse forhandlinger faktisk gav alle de regionale naturgasselskaber nye forudsætninger.

Mener hr. Klaus Hækkerup, at disse gasselskaber nu kan holde sig inden for de lånerammer, der dengang isoleret set blev genforhandlet med Naturgas Syd, og at det med dette lovforslag bliver muligt for de selskaber at kunne holde sig inden for lånerammerne?

I bekræftende fald vil jeg bede hr. Klaus Hækkerup forklare, hvordan de også skal kun-